

Оскверниха паметника на Тодор Александров в Македония

Година след разрушаването и оскверняването на паметната плоча на българската героиня Мара Бунева в Скопие, македонски бандити разрушиха бюста на Тодор Александров в семейната къща на Драги Каргов във Велес и го заляха с черна боя. Това е станало само няколко часа преди паметникът да бъде официално открит. По-късно бюстът на Тодор Александров е възстановен от Драги Каргов.

ЛЕГЕНДАРНИЯТ ВОЙВОДА Е НЕНАВИЖДАН ОТ ОФИЦИАЛНО СКОПИЕ

Монументът на Тодор Александров е поставен по случай годишнината от рождението на войводата. При откриването журналистът Виктор Канзуров от Инициативния комитет за делото на Тодор Александров прочете телеграма от Македонската патриотична организация (МПО) - на македонци емигранти в САЩ и Канада. Над 300 души се стекли към къщата на Драги Каргов за церемонията. Те пяха „Шуми Марица“. Инициативният комитет за честване делото на Тодор Александров призовава македонското МВР да вземе мерки за сигурността около откриването на паметника. „Такава масирана и озлобена антибългарска кампания не е имало през последните 15 г. На 1 март в Струмица имаше организиран концерт. Но определени кръгове тръгнаха да заплашават българите. И от 3000 нашенци на концерта се появиха около 200. Имаше хора, които записваха с видеокамери кой влиза в залата“, казва Божидар Димитров, директор на НИМ. Легендарният войвода е ненавиждан в официал-

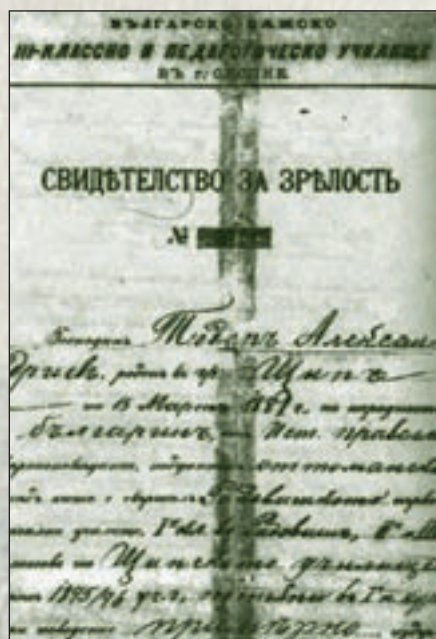
но Скопие, защото се противопоставя решително на започналото от Коминтерна лансиране на тезата за съществуването на отделна македонска нация. За което плаща с живота си.

На 1 март пък в македонските медии се появи и поредната антибългарска статия, в която българите са наречени „татари“, „с диво татарско потекло“, „икономически под нивото на Шутка (циганската махала до Скопие). Край Вардар обвиняват българите, че са откраднали цялата „македонска цивилизация“ - от Кирил и Методий до Димитър Талев. Всъщност целият мит за „древната македонска нация“, основана от Филип II и Александър Велики, укрепнала при цар Самуил и дооформена от Киро Глигоров, се крепи на фалшификации на историята.

ТРЯБВА ЛИ ПЪТЯТ НА МАКЕДОНИЯ КЪМ ЕВРОПА И СЕВЕРНОАТЛАНТИЧЕСКИЯ АЛИАНС ДА БЪДЕ ОСЕЯН С ПОРУГАНИ ПАМЕТНИЦИ ?

Правата на българите в Македония и поруганият паметник на Тодор Александров във Велес бяха дискутирани на срещата на президентите на България и Македония

Георги Първанов и Бранко Цървенковски през март в Сандански. „Поставих въпроса на г-н Цървенковски, защото ме смутиха реакциите по казуса на управляващите и опозицията в Македония. В тях видях доста крайни оценки, не бих искал ние, българите, сега да отговорим със същото, защото мога да си представя докъде ще стигнем, ако процесът продължи“, заяви Първанов пред колегата си. Малко преди това Цървенковски обясни, че натиск над етническите българи в Македония няма, правата им се пазят, а също и техните паметници. Намекна също, че паметникът на Тодор Александров е бил издигнат в нарушение на македонските закони. „Тук не става въпрос дали трябва да се постави или не един паметник, а дали е поставен в съответствие със законите“, отговори Цървенковски на въпрос дали пътят на страната към Европа и Северноатлантическия алианс трябва да е осеян с поругани паметници. „Ако върнем лентата назад, ще има и други случаи, с които се създава впечатление, че има натиск върху онези македонски граждани, които имат българско самосъзнание. Смятам, че заявеното от президента Цър-

венковски би трябвало да бъде линия на поведение във всички македонски институции“, контрира Първанов. И приключи словесния дуел с припомнянето, че България първа призна Македония, и с препоръка двете страни най-сетне да загърбят стереотипите и риториката от миналото, която води до агресия и омраза. „Мисля, че си струва нашите македонски приятели внимателно да прочетат историята на личността Тодор Александров. И бих казал, че Яне Сандански и Тодор Александров са двете страни на един и същи медал“, заключи българският държавен глава. (М.З.)

Тодор Александров е един от водачите на освободителното движение на българите в Македония. Роден е на 4 март 1881 г. в Ново село, Щипско, Вардарска Македония. Учи в Щип и Радовиш, а след това в педагогическото училище в Скопие, където на 16 годишна възраст се включва във Вътрешната македоно-одринска революционна организация (ВМОРО), посветен от директора на училището Христо Матов. На 23 г. Александров става професионален революционер. През 1911 г. е избран за член на ЦК на ВМОРО. Под неговото ръководство са организирани и извършени атентатите в Щип (1911 г.) и Кочани (1912 г.), които са един от поводите за избухването на Балканската война. Тогава четата на Тодор Александров освобождава Кукуш. След Първата световна война става лидер на т.нар. дясно крило във ВМОРО. Основна цел на организацията е обединение на отделните части на Македония в една автономна, а в дългосрочен план и независима единица като единствен начин за запазване на българщината в нея. Убит е на 31 август 1924 г. от агенти на левицата във ВМОРО.